ի Թ՝վկնիս հայկազեան տոհմիս տումարի ըստ հոլովման ամաց ՊՄԹ։ Գրեցաւ գիրք քրզ՝նս ա՛ոջին հատորի, հաւաքեալ ձեռամբ սուրբ հաւրն մերոյ երկր՝գ լուս՝ւոչի, մեծ վարժապետի, քաջ հռետորի և անյաղթ փիլիսոփայի, արթուն անուն գեբապատի. սուրբ րաբունապետի Գրիգորի աշկր՛՛տի Ցովհաննու Որոտնեցւոյ, որ էր աշխարհաւ Բաջբեր՛՛ւնի, ի կարգէ ա՛ծաքան վր՝դպաց մերոց եռանեկոյն Գրիգ՛՛րի ա՝ծաբանի, Կիւրղի և Աթանասի, միաբն՛ւի գաւն՛ղաց, զբանն ա՛ծ միաց՛՛լ ի մր՛ մնի։ Ձեռամբ անարհեստ և անիմաստ, մեղսամած, մատնագեղև սխալագիր գրչաց Թովմայի պիտականուն վ՛դտի. եւ սրբասէր կրաւնո՛՛րի Ցվ՝նիսի եւ ամէնաւրհնեալ ա՛ծասէր մանկանն Ցակոբայ զպրի ի յիշտ՛՛կ բարի խնում անձին հիքականի Թովմայի եւ ի յօգուտ խն՝հ և հեզ գրոց աշակր՛՛տլ անձանց, եւ որոց գթացին ի կեանս մեր։ Մն՛ւդ հ՝գր հաւր իմոյ և ուսուցչի Մատթէոս կրաւնո՝րի բ՛զմաշր՛՛չր և աշխ՝տողի ի վ՛ր իմ անարժանի, որ պ՝տրաստեաց զնիւթս քարտիսի։ Եւ եղբաւր իմոյ Ցովհաննէս ք՝հնի, որ բ՝զմ աշխատ՝բ, երթեւեկ՝բ եգիտ զթուղթս այսմ ա՝ծային սոփերի և քրտնաջան աշխատ՝բ կոկեաց զսա։ Եւ հաւր եղբարց իմոց Մկրտիչ ք՝հնի և Մկրտիչ միայնակեցի. այլ և յիշ՝տկ անջինջ եղիցի սա սուրբ հարցն մերոց երախտաւորաց։ Մանւ՛՛նդ եռամեծին Գրիգ՛՛րի, ար՛՛բղի այսմ սոփերի. որ ի սոյն և ի ամին ժ՝մկի փայլէր ջահն լուսոյ և արուսեակն մեծապ՝ծռ, ի նսեմ և ի մութն գիշ՝րիս. եւ կ՝մ թե իբր ճիռ ի մէջ ողկուզաց ի գաւառին սիւնեաց։ Ուստի և համբաւ սորա տարած՝լ առ ամենեքումբ ընթանայիւն ամ՝քն և գային և լուսաւորէին հ՝գվ և մտաւք ի քղ՝ցրաքան վդ՝պւե՝ց սորա։ Զի առք՝լանման բղխէր զնշ՝հս հ՝գյն ա՝յ։ Եւ նա թեք՝լ չ՝ժէր զլեզու ն՝ր, առ ի վ՝դպել զբանն ճշ՛՛տւ՝ն։ Ընդ որս և ես տկ՛՛ր հգ՝վ և ցականե՝ս գնացաք ի լուր ն՝ր հ՝գձ Բժ եղբարքք. և կացաք առ ոտս նմա (sic) ամս Բ խնամածութ՝բ և սիրով նորին։ Եւ յեր՛՛գ ամին չ՝րժեալ ի հոգ՝ոյն ազգմանէ, եկ՝լ բ՝նակեց՝ւ յերկիրս Բաջբերունւոյ, ի ս՝բ ուխտս Մեծոփայ։

Եւ ժ՝ղվեաց բ՝զմ վ՝դպս և կրօն՝ւրս աւելի ՝ք զութսուն ոգի։ Եւ զամ մի լըման զասիլ վդ՝պւ՝թե զամեն՝ան լուսաւորեաց. երիս գիրս բացայտեաց՝ զհամբերութ՝ի քաջ նահատ՝կին Ցոբայ, եւ զգիրս գրչ՝ւն Առիստակիսի և մեծին Գէորգեայ եւ զ՝սր Աւ՝տրնն Ցովհ՝նու եւ եհաս մինչ ի յայն տեղի, որ ասէ. Ցո՝ջագոյն ՝ք զտօն զատկին. և եկ՝լ սիր՝լի 389ա աշկ՝տքն՝ր գողացան զնա ի գիշ՛՛րի։ Եւ մեք եղեալ զնա‖ցաք զկնի ն՝ր, հ՝դձ վդ՝տաւք և եղ՝սաւք և գրոց աշ՛՛կտաւք և